

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kiss B. Mihály Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a Darázs és Társai Ügyvédi Iroda alperes ellen szolgáltatási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 28. napján kelt 7.G.40.799/2010/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 (négy százezer) forint másodfokú perköltséget;

az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes mint közreműködő 2004. június 17-én határozott időre, 2004. július 1-től 2005. február 28-ig szóló együttműködési megállapodást kötött az alperesi jogelőddel (a továbbiakban: alperes) az 1999. évi LXXXIV. tv. (Kknyt.) rendelkezései alapján gépjárművek alperes által végzett előzetes hatósági eredetvizsgálata során történő közreműködői tevékenység folytatására. A közreműködői tevékenységért felperesnek járó, gépjármű-kategóriánként differenciált összegű díjról, annak elszámolásáról a szerződés 7. pontja rendelkezett, kimondva azt is, az elszámolás havonta történik, a számla

kibocsátásának alapja az alperes által minden tárgyi időszakot követő öt munkanapon belül felperesnek megküldött forgalmi kimutatás.

A felek megállapodásukat - az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra is tekintettel - többször módosították, annak hatályát 2011. január 1. napjáig meghosszabbították.

A felperes által az együttműködési megállapodás alapján 2010. január hónapban végzett közreműködői tevékenységért igényelt 115.269.896 forint díjból alperes számla ellenében 62.357.400 forintot kifizetett, az ezt meghaladó 52.912.496 forint díjkülönbözetre bejelentett felperesi díjigény teljesítését azonban megtagadta.

A felperes 2010. március 26-án előterjesztett, a Ptk. 298. § a) pontjára alapított keresetében alperest 52.912.496 forint és ezen összeg után 2010. február 20. napjától a kifizetésig a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. Egyebek mellett előadta, az alperessel 2004. június 17-én megkötött együttműködési megállapodás alapján a gépjárművek hatósági eljárás keretében történő előzetes eredetvizsgálata keretében 2010 januárjában az alperes által készített forgalmi kimutatás szerint 8502 darab vizsgálatot végzett el, amiért az alperes az együttműködési megállapodás szerint 115.269.896 forintot tartozik megfizetni. Alperes fizetési kötelezettségének ugyanakkor csak a 4/2010. (I. 14.) Kormányrendelettel módosított 301/2009. (XII. 22.) Kormányrendeletben meghatározott mértékig tett eleget annak ellenére, hogy a 2010. január hónapban végzett felperesi közreműködői tevékenység díjazására az együttműködési megállapodásban foglaltakat kell irányadónak tekinteni, az alperes által hivatkozott jogszabályokban a hatósági szerződést kötő közreműködőre vonatkozóan megállapított, egyébként is csak 2010. január 15-től hatályos díjazás a közte és az alperes között fennálló jogviszonyban nem alkalmazható, különös tekintettel arra, hogy a közreműködői tevékenységre nem kötött hatósági szerződést, az alperessel korábban létrejött együttműködési megállapodás díjazásra vonatkozó rendelkezéseit a 2010. január 1-jén hatályba lépett jogszabályváltozások nem módosították, és ilyen tartalmú szerződésmódosításban a szerződő felek között sem jött létre megállapodás.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Egyebek mellett előadta, a 2009. december 31-ig hatályban volt jogszabályi rendelkezések, így a Kknyt. 33/A. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 20/2005. (IV. 12.) BM. rendelet 10. § (2) bekezdése alapján a gépjárművek előzetes hatósági eredetvizsgálatában az lehetett közreműködő, aki részt vett az alperesi jogelőd hatóság képzésében és akivel a közreműködői tevékenység folytatására a hatóság együttműködési szerződést kötött. A 2010. január 1-jén hatályba lépett jogszabályváltozások következtében az előzetes eredetvizsgálat teljesen megújult, a közreműködői tevékenység gyakorlásának feltételei lényegesen megváltoztak. A Kknyt. 33/A. § (1) és (2) bekezdésének 2010. január 1-jétől hatályos rendelkezései értelmében közreműködői tevékenység folytatására kizárólag azok a tanúsító szervezetek jogosultak, amelyek rendelkeznek az engedélyező hatóság engedélyével, és amelyekkel a hatóság hatósági szerződést kötött. A

közreműködővel kötendő hatósági szerződés tartalmát az ugyancsak 2010. január 1-jén hatályba lépett 301/2009. (XII. 22.) Kormányrendelet határozta meg, amelynek a 4/2010. (I. 14.) Kormányrendelet 9. § (3) bekezdésével megállapított 5. § (1) bekezdésének n) pontja kimondja azt is, a közreműködővel kötendő hatósági szerződésnek azt is tartalmaznia kell, hogy a közreműködőt tevékenységéért az előzetes eredetiségvizsgálat hatósági díja mindenkor összege 40 %-ának megfelelő mértékű ellenérték illeti meg. Kétségtelen, hogy felperes 2010. január 1-jét követően is még hatósági szerződés nélkül végezhetett közreműködői tevékenységét, de már nem az együttműködési szerződés, hanem a módosult jogszabályi rendelkezések szerint, vagyis közreműködői díjra is csak a jogszabályban megállapított mértékben tarthatott igényt. Azt egyebekben nem vitatta, hogy a felperes az általa igényelt összeget az együttműködési szerződésben foglaltaknak megfelelően állapította meg.

Az elsőfokú bíróság 2010. szeptember 28-án meghozott 7.G.40.799/2010/3. számú ítéletével alperest a felperes részére 52.912.496 forint és ezen összeg után 2010. április 26-tól a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, valamint 2.240.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság tényként rögzítette, hogy 2009. december 31-én a felperes érvényes megállapodással rendelkező, a jogszabályi feltételeknek megfelelő, a hatósági eredetvizsgálatban közreműködésre jogosult szervezet volt, 2010 januárjában anélkül teljesített közreműködői feladatokat, hogy hatósági szerződés megkötésére sor került volna. A továbbiakban az elsőfokú bíróság a Kknyt. 33/A. § (1) és (2) bekezdésének 2010. január 1-jén hatályba lépett rendelkezéseit, továbbá a 301/2009. (XII. 22.) Kormányrendelet 5. § (1) bekezdésében, 19. § (1) és (2) bekezdésében, valamint a 4/2010. (I. 14.) Kormányrendelet 9. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket értelmezve kifejtette, a jogszabályi rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a 2010. január 1-jén bekövetkezett jogszabályváltozások a hatálybalépést megelőzően, együttműködési szerződés alapján közreműködői tevékenység folytatására jogosult jogalanyok tevékenységét kizárólag annyiban érintették, hogy meghatározták, hatósági szerződés hiányában 2010. január 1-jét követően milyen feltételek mellett és milyen időpontig jogosultak közreműködői tevékenységük folytatására, a közreműködői jogviszony tartalmát pedig kizárólag a jövőben megkötendő hatósági szerződéseken alapuló jogviszonyokra nézve határozták meg kötelezően. A már fennálló együttműködési szerződéseket, így a felperes és az alperes közötti együttműködési szerződést is, a jogszabályváltozások kizárólag annyiban érintették, hogy azok 2010. március 31. napjával lehetetlenültek, eddig az időpontig pedig annak következtében, hogy az adatfeldolgozást a közreműködőknek egy másik informatikai rendszerben kellett elvégezni, technikai tartalmuk módosult. Egyebekben az együttműködési szerződések tartalma nem változott, az a felek, így a felperes és az alperes jogviszonyára is 2010. január 1. napját követően egészen 2010. március 31-ig érvényes és hatályos megállapodásnak volt tekintendő, a díjazásra vonatkozó rendelkezéseket is ide értve. A felperes ezért jogszerűen tarthatott igényt az együttműködési szerződésben

meghatározott közreműködői díj, mint a Ptk. 478. § (1) bekezdése szerinti megbízási díj megfizetésére, arra is figyelemmel, hogy az alperes maga sem vitatta, hogy a díjkövetelés alapjául szolgáló tevékenységet a felperes elvégezte.

A késedelmi kamat mértékét az elsőfokú bíróság a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti mértékben állapította meg, figyelemmel arra, hogy a kereseti kérelemben a felperes által megjelölt kamat mértéke kizárólag a gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogviszonyában alkalmazható.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság.

Az ítélettel szemben az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva állította, a 2010. január 1-jei jogszabályváltozások hatálybalépésével a felek közötti együttműködési megállapodás hatályát veszítette, ettől az időponttól kezdődően a felek jogviszonyára, így a közreműködői díjra is a Kormányrendeletben foglaltakat kellett irányadónak tekinteni.

Hangsúlyozta, a jogszabályváltozás következtében az együttműködési megállapodásban foglaltakból alapvetően eltérő, új eljárási rend került bevezetésre, aminek következtében a korábbi működési modell véglegesen alkalmazhatatlanná vált. Az együttműködési megállapodás ezért már 2010. január 1-jén lehetetlenült, a Kormányrendeletben foglaltakat ettől az időponttól kezdődően minden közreműködőre alkalmazni kellett, függetlenül attól, hogy kötött-e hatósági szerződést vagy sem. Utalt arra is, sértené a versenysemlegesség követelményét, ha azok a szervezetek, amelyek a jogszabályváltozások hatálybalépése előtt megkötött együttműködési szerződés alapján egy ideig még tovább folytathatták tevékenységüket, magasabb díjazásra lettek volna jogosultak, mint a Kormányrendelet szerinti engedéllyel rendelkező és tevékenységüket hatósági szerződés alapján végző közreműködők.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokaira tekintettel. Hangsúlyozta, a 2010. január 1-jén hatályba lépett jogszabályváltozások kizárólag olyan mértékben érintették a hatálybalépésüket megelőzően megkötött együttműködési szerződések tartalmát, ahogy azt az elsőfokú bíróság megállapította, egyebekben, vagyis a technikai feltételek módosulását és a 2010. március 31-i lehetetlenülést kivéve, az együttműködési szerződéseket a felek jogviszonyában továbbra is irányadónak kellett tekinteni.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az alperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást a perbeli bizonyítékok, adatok helyes értékelésével, mérlegelésével helytállóan állapította meg, és az arra alapított jogi következtetése is mindenben helytálló.

Kétségtelen, hogy a 2010. január 1-jén hatályba lépő jogszabályváltozások következtében lényegesen megváltoztak az előzetes hatósági eredetvizsgálatban közreműködőként való részvétel feltételei, és főszabályként ilyen tevékenység folytatására 2010. január 1-től csak a közlekedési hatósággal megkötött, az engedélyt is magában foglaló hatósági szerződés alapján volt lehetőség.

Ugyanakkor a 301/2009. (XII. 22.) Kormányrendelet 19. § (2) bekezdése a rendelet hatálybalépését megelőző napon előzetes eredetvizsgálatban közreműködésre jogosult, a rendelet 6. §-ában meghatározott működési és technikai feltételeknek megfelelő szervezetek számára a rendeletben meghatározott informatikai rendszer használata mellett egy átmeneti időszakban, 2010. január 1-től március 31-ig lehetőséget biztosított arra, hogy továbbra is hatósági szerződés nélkül végezzenek közreműködői tevékenységet. Vagyis a jogszabályban meghatározott keretek között ezen időtartam alatt a korábban hatályban volt jogszabályi rendelkezések szerint megkötött együttműködési megállapodás alapján is végezhető volt a közreműködői tevékenység.

A 301/2009. (XII. 22.) Kormányrendelet 5. § (1) bekezdése kifejezetten és kizárólag a 2010. január 1-je után megkötendő hatósági szerződés tartalmi elemeire nézve állapított meg kötelező rendelkezéseket, és ennek keretében a 2010. január 15-én hatályba lépett n) pontjában a hatósági szerződés alapján végzett közreműködői tevékenységért járó díjazást határozta meg. Ebből pedig az következik, hogy rendelkezéseit a közreműködői tevékenységet a korábban megkötött együttműködési szerződés alapján átmenetileg tovább folytató szervezetek díjazására nem lehetett alkalmazni, és miután a 2010. január 1-től hatályos jogszabályok a közreműködői tevékenységet együttműködési szerződés alapján folytatók díjazásáról nem rendelkeztek, az ilyen szervezetek díjazására továbbra is az együttműködési szerződést kellett irányadónak tekinteni.

Mindezekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a közreműködői tevékenységet 2010. január 1-je után is hatósági szerződés nélkül, a korábban megkötött együttműködési szerződés alapján végző felperest az együttműködési szerződés szerinti díjazás illeti meg.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a pereszes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával az ügyvédi tevékenységgel arányban állóan, mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére, míg az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. február 17.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

. Felker László s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

A kiadmány hiteléül: